

ບຸປໍ່ຫ້ອອງເຮືອນ

Take Peek at a Classroom Corner

ສັນຕິ ຄຣີປະເສົາ

ຄວາມເປັນຄຽງດູທີ່ວິທີສອນໄດ້ໄໝມ....ໃຄຣເປັນຄົນຕອນ

Can “Teaching Method” Reflect Professionalism of the
Teacher....Who Should Have the Answer?

ກໍາວ່າ “ຄຽງ” ມີຄວາມໝາຍດາມພຈນານຸ່ງກຽມຈົນບໍລິຫານທີ່ຕິຍສານ ພ.ຄ. ២៥៥២ ວ່າ
ຜູ້ລັ້ງສອນຄື່ນຍື່ນ ຜູ້ຄ່າຍທອດຄວາມຮູ້ໃໝ່ແກ່ຄື່ນຍື່ນ ໂດຍມີຮາກຄັ້ງທົ່ມມາຈາກພາຫານາລື ສັນສົກຄຸດ ວ່າ “ຄຽງ”
ໜຶ່ງໝາຍຄື່ນ ຜັກ

ສ່ວນຄໍາວ່າ “ອາຈາຣຍ໌” ໝາຍຄື່ນ ຜູ້ລັ້ງສອນວິຊາຄວາມຮູ້ ອໍານວຍກໍາທີ່ໃຊ້ເຮືອກນໍາຫັນໜ້າຂຶ້ນບຸຄຄລ
ເພື່ອແລດງຄວາມຍົກຍ່ອງວ່າມີຄວາມຮູ້ໃນທາງໃດ ທາງໜຶ່ງ ມາຈາກພາຫານາລື ສັນສົກຄຸດວ່າ “ອາຈາຣຍ໌”
ໜຶ່ງ ຈົງ ໝາຍຄື່ນ ຄວາມປະປຸດທີ່ໂຮງກິຈຢາກທີ່ຄວາມປະປຸດ ພຈນານຸ່ງກຽມຈົນບໍລິຫານທີ່ຕິຍສານ,
(២៥៥២)

ຈາກຄວາມໝາຍດັ່ງກ່າວ່າ ຄຽງຈຶ່ງຕ້ອງທຳນັ້ນທີ່ທັງຄ່າຍທອດຄວາມຮູ້ໃໝ່ແກ່ຄື່ນຍື່ນ ດ້ວຍການ
ທຸ່ມເທກຍາໃຈຮ່ວມຄົງການປະປຸດຕິຕຸນເປັນແບບອ່າງທີ່ດີດ້ວຍ ບຸຄຄລທີ່ເປັນຄຽງຈຶ່ງຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ມີທັງ
ຄວາມຮູ້ ວິທີການສອນ ແລະ ຈະຈົບປະເຈົ້າວ່າມີຄວາມຮູ້ໃໝ່ແກ່ຄວາມປະປຸດຕິສໍາຫຼັບສາມາຊີກ
ວິຊາພົກງານ ທີ່ຈະມີຄວາມຮູ້ໃໝ່ແກ່ຄື່ນຍື່ນ ແລະ ສາມາຊີກໃນວິຊາພົກງານຕ້ອງຄື່ນມີປົງປັດໄດ້
ເຄື່ອງຄົດ ແກ້ໄຂມີກາລະເມີດຈະມີກາລົງໂທ່ນ ເມື່ອພິຈາລານາເຮືອການສອນໂຮງການຈັດການເຮືອນຮູ້
ໃນສ່ວນວິທີການສອນນັ້ນ ພຣະບັນຍຸດັ່ງກ່າວ່າ ພ.ຄ. ២៥៥២ ໄດ້ກຳຫັດແນວທາງ
ກະບວນການຈັດການເຮືອນຮູ້ໃໝ່ ມາຕາຮ່າ ២២ ວ່າ ການຈັດການສຶກສາຕ້ອງເນັ້ນຄວາມສຳຄັນທັງຄວາມຮູ້
ຄຸນທຸຽນ ກະບວນການເຮືອນຮູ້ແລະ ນຸ່ງກຽມຈົນການຕາມຄວາມເໝາະສົມຂອງແຕ່ລະ ດັບການສຶກສາ ແລະ
ມາຕາຮ່າ ២៤ ຮະບຸວ່າໃນກະບວນການຈັດການເຮືອນຮູ້ ຕ້ອງຈັດເນື້ອຫາສາຮະແລະ ກິຈການໃຫ້ສອດຄລ້ອງ
ກັບຄວາມສັນໃຈແລະ ຄວາມຄັດຂອງຜູ້ເຮືອນ ໂດຍຄຳນິ່ງຄວາມແຕກຕ່າງຮະຫວ່າງບຸຄຄລ ພຶກທັກະໜະ
ກະບວນການຄືດ ການຈັດການ ການເພື່ອສັນການກົດ ແລະ ການປະຍຸດຕໍ່ຄວາມຮູ້ມາໃໝ່ເພື່ອປັບກັນແລະ
ແກ້ໄຂປູ້ຫາ ໂດຍໃຫ້ຜູ້ເຮືອນໄດ້ເຮືອນຮູ້ຈາກປະລົບການກົດຈົງ ພຶກການປົງປັດໃຫ້ກຳໄດ້ ຄິດເປັນ ທີ່ມີການ
ຮັກການອ່ານແລະ ເກີດການໃຝ່ຮູ້ຍ່າງຕ່ອງເນື່ອງ ແລະ ພົມພສານສາຮະຄວາມຮູ້ດ້ານຕ່າງໆ ອ່າງໄດ້

สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

นอกจากนั้นข้อบังคับคุรุสภा ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๑ ข้อ ๖ (ก) ได้กำหนดมาตรฐานความรู้สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูไว้ ๑ ข้อ (๑) ความเป็นครู (๒).....๖) คณบดีครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (๒๕๕๗: หน้า ๕๑) การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน.....และ (๑) คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ

จากข้อกำหนดต่างกล่าวข้างต้นล้วนที่ผู้ปฏิบัติวิชาชีพครูจำเป็นต้องมีนึกจากความรู้ในสาขาต่างๆแล้ว ต้องมีความรู้และทักษะด้านการถ่ายทอดหรือวิธีสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาตาม ตามมาตรา ๒๔ ในพระราชบัญญัติการศึกษา ที่ว่า เพื่อฝึกทักษะด้านกระบวนการคิดให้เป็นผู้คิดเป็น ทำเป็นอย่างເອາໄຈໃສ่ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจบันพันธุ์ฐานของความรักและเมตตาดิษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คิมย์ซึ่งหมายถึงการยึดมั่นในจรรยาบรรณครู หรือความเป็นครูนั่นเอง (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), ๒๕๕๗)

การเป็นแบบอย่างที่ดีอย่างหนึ่งที่เชื่อมวนให้คิดในที่นี้ คือ การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองไปพร้อมๆ กับการปฏิบัติหน้าที่ เพียงการสำรวจตนเองว่ามีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษา คือ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะกระบวนการเรียนและเจตคติ บันพันธุ์ฐานความเป็นครูของเรางเพียงใด

ด้วยประสบการณ์ในการสอนที่ยาวนานอาจทำให้ครูบางท่านมีความมั่นใจว่า “วิธีการสอนและการปฏิบัติตนต่อคิมย์นั้นเป็นลิ่งที่ดีที่สุดแล้ว เหมาะสมถูกต้องแล้ว” หรือเชื่อมั่นว่า “เราเป็นผู้มีวิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนอย่างมีความสุข เพราะเราสอนมานานและมีความเป็นครูให้แก่คิมย์เสมอมา” อย่างไรก็ตาม หลายครั้งในการดำเนินชีวิตลิ่งที่เราคิดอาจไม่ใช่ลิ่งที่เป็นจริงเสมอไป ดังนั้น การเปิดใจรับข้อมูลเกี่ยวกับลิ่งที่เราคิดและปฏิบัติจากผู้ที่เกี่ยวข้องจึงเป็นช่องทางหนึ่งของการตรวจสอบความคิดและการกระทำการที่สามารถใช้ข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาเพื่อพัฒนาตัวเราได้

วิธีสอนของเราเป็นอย่างไรในการรับรู้ของผู้เรียน นักเรียนชอบ ไม่ชอบ เพราะอะไร

ความเป็นครูตามการรับรู้ของนักเรียนคืออะไร ความเป็นครูของเราตามการรับรู้ของนักเรียนคือ อะไร

การสำรวจตนเองอย่างง่ายๆ ด้วยคำถามเพียง ๒ ข้อ เพื่อการรู้จักตนเองมากขึ้นไม่ได้เพิ่มภาระในการปฏิบัติงานครูให้ลำบากวุ่นวายเลย

ด้วยอย่างของคุณครูท่านหนึ่งที่ปฏิบัติการสอนมากกว่า ๓๐ ปี ด้วยความตั้งใจเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ไม่ใช่แค่รับรู้แล้วจำ นักเรียนจึงต้องรู้จักคิด และมีกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมบนพื้นฐานของความเข้าใจว่าเพื่ออะไรและอย่างไร

เมื่อเริ่มต้นภาคการศึกษาจากการอธิบายถึงลักษณะของวิชา สาระที่จะเรียน รูปแบบการจัดการเรียนรู้และการวัดการประเมินผลแล้ว ยังให้ข้อแนะนำถึงพฤติกรรมการเรียน (Learning Behavior) เพื่อผลลัมพุทธิ์ของการเรียนที่ดี เช่น ควรเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย ไม่นอนดึกเกินไป อ่านหนังสือเรียนล่วงหน้า เข้าเรียนตรงเวลา เตรียมหนังสือ และอุปกรณ์การเรียนให้พร้อม ขณะเรียนต้องตั้งใจเรียนต้องตั้งใจฟัง คิดตามสิ่งที่ครูสอนไม่คุยไม่เล่น จดเนื้อหาสาระของเรื่องที่เรียน ถามเมื่อสงสัย หรือไม่เข้าใจ พยายามตอบคำถามของครู (ตอบไม่ได้หรือตอบผิดไม่เป็นไร ขอให้พยายามตอบ) ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม การเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลา ด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ ทำแบบฝึกหัด หรือรายงานการทดลองทันทีที่เรียนเสร็จโดยไม่ต้องรอให้ครุสั่ง ทบทวนสิ่งเรียนไปแล้วอยู่เสมอ เมื่อขาดเรียนให้ติดตามบทเรียนโดยการถามเพื่อนว่าเรียนอะไรไป มีงานอะไรบ้าง ถ้าต้องการความช่วยเหลือจากครุให้มาพบ และในการจัดการเรียนรู้ครูต้องมีสมาร์ตและสติรู้อยู่เสมอว่า จุดประสงค์ของการเรียนรู้ครั้นนี้คืออะไร ทักษะการเรียนรู้ใดที่ต้องการให้นักเรียนฝึกฝน และพัฒนา และทำอย่างไรนักเรียนจึงเปิดใจรับการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง โดยเฉพาะการถ่ายทอดสาระที่ต้องเรียนรู้นั้นต้องคำนึงถึงพื้นฐานที่จำเป็นที่นักเรียนต้องมีเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนสาระใหม่ การทบทวนความรู้พื้นฐานจึงจำเป็น การเรียนรู้สาระใหม่ต้องคำนึงถึงความเข้าใจในสาระไม่ใช่แค่การรับรู้ ดังนั้นการเรียนรู้ถึงความเป็นมาของสารานั้นจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น การอธิบายความเป็นมาจะเป็นการตอกย้ำความมีเหตุผลไปในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามจะต้องพยายามรักษาระดับความสนใจของนักเรียนให้อยู่ร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุดซึ่งต้องอาศัยเทคนิคต่างๆ เช่น ท่าทาง น้ำเสียง ใช้ตัวอย่างที่นักเรียนคุ้นเคยหรือสนใจ ใช้การสร้างแรงจูงใจ เป็นต้น ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การให้ความสนใจนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อช่วยเติมเต็มทั้งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการและเจตคติ วิธีการหนึ่งในการสร้างความสนใจเป็นรายบุคคล คือ การไม่ยืนอยู่หน้าชั้นเรียนเท่านั้น ควรเดินไปให้ทั่วห้องเรียน ใช้คำถามต่างๆ เช่น เข้าใจไหม ตามทันไหม โอเคไหม ข้อนี้ทำอย่างไร ช่วยอธิบายให้เพื่อนฟังหน่อยได้ไหม แนะนำในเวลาอันจำกัด ครูไม่สามารถดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคลได้อย่างทั่วถึงทุกครั้ง จึงต้องเลือกให้ความสนใจนักเรียนตามความจำเป็น การทำความรู้จักผู้เรียนผ่านการวิเคราะห์ผู้เรียนจะทำให้ครูมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการดูแลนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง

โดยธรรมชาติของครูทุกคน ขณะทำการสอนจะประเมินตนเองตลอดเวลาว่าวิธีการสอนประกอบกับเทคนิคต่างๆของครูช่วยให้นักเรียนความสามารถเรียนรู้และมีผลลัพธ์การเรียน

รู้ในภาพรวมอย่างไร แต่นั้นเป็นการประเมินตามการรับรู้ของครู การตรวจสอบการรับรู้จากผู้เรียนจึงเป็นการตรวจสอบว่าลิ่งที่เราราย Yamkeit วางแผน เตรียมการในการจัดการเรียนรู้ และลงทุนลงแรงสอนไปด้วยความทุ่มเทและตั้งใจนักเรียนรับรู้ตรงกับความตั้งใจของเรารือไม่ถูกต้องกันแสดงว่า ในฐานะครูเราได้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ กระบวนการและเจตคติให้กับผู้เรียนตามหน้าที่ที่ครูควรต้องปฏิบัติได้ ลิ่งนี้จะนำมาซึ่งความภาคภูมิใจ ความสุขใจในความเป็นครูของเรา แต่ถ้ามีบ้างล้วนที่ลิ่งที่เราตั้งใจให้เกิดในผู้เรียน แต่การรับรู้ของผู้เรียนยังดีไม่ไปจากความตั้งใจของเรารา ก็ต้องมาพิจารณาว่าสาเหตุอยู่ที่ตัวเราหรือผู้เรียนซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาการปฏิบัติการสอนของเราต่อไป เราต้องให้ทำลิ่งที่ครูพึงกระทำคือการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง

ในที่นี้ขอเสนอตัวอย่างการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในวิชาเคมีหลังจากจบการเรียนในภาคต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๗ เพื่อเป็นข้อคิดในการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาวิธีการสอนของครูโดยให้นักเรียนเขียนความเห็นจากคำามว่า “วิธีสอนของครู ตามการรับรู้ของนักเรียนเป็นอย่างไร ยกตัวอย่าง (ถ้าทำได้)”

ตัวอย่างวิธีสอนของครูตามการรับรู้ของนักเรียนจำนวน ๕ คน

คนที่ ๑ สอนของอาจารย์เป็นการสอนที่เน้นความเข้าใจ และทำให้เราคิดตามไปด้วยในขณะที่เรียน ซึ่งทำให้รู้สึกว่าเข้าใจเรื่องนั้นมากกว่าการที่จะนั่งฟังจากพากติ และจะจำได้นานกว่า การท่องจำ ยกตัวอย่าง เช่น เวลาที่อาจารย์สอน จะอธิบายถึงที่มา ย้อนกลับไปยังพื้นฐานที่เราเคยเรียน และนำมาเชื่อมโยง เป็นต้น

คนที่ ๒ สอนเข้าใจง่าย ใช้ PPT และเขียนเพิ่มเติม มีมุกตลกๆ ให้ไม่เบื่อ และมีวิธีกระตุ้นให้นักเรียนอย่างเรียน เช่น ทำเสียงตกล ฯ เรียกสมาร์ทกลัมมา

คนที่ ๓ อาจารย์จะสอนโดยให้ความรู้ก่อนแบบพื้นๆ ให้นักเรียนพอเข้าใจภาพรวม/concept ของบทเรียนที่จะเรียนคร่าวๆ ก่อน และพอสอนจริงก็จะไม่บอกหมด ไม่ใช่แบบสอนไปเรื่อยๆ แต่อาจารย์จะสอนแล้วถามคำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิดก่อนด้วยตนเอง ซึ่งฉันชอบวิธีการเรียนแบบนี้ เพราะทำให้ต้องฟังตลอดเวลา ไม่น่าเบื่อ และได้เช็คความเข้าใจของตัวเอง ด้วย อีกทั้งอาจารย์ยังมีเทคนิคการสอนแบบไม่ monotone เล่นเสียงสูงต่ำ เล่นมุกกับนักเรียน ซึ่งตกลมากคร ๕๕๕

คนที่ ๔ มีการปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การถามตอบ การใช้อเอกสารประกอบการสอน การอธิบายกระบวนการต่างๆ โดยใช้ตัวอย่างที่เห็นจริง เช่น การสุมนักเรียนมาเพื่อจำลองการเกิดปฏิกิริยา การอธิบายด้วยการบรรยาย การปฏิบัติการ เช่น การทำ lab

คนที่ ๕ อาจารย์จะเริ่มหัวข้อต่างๆ ใหม่ๆ จากความรู้พื้นฐานที่เราทราบอยู่แล้ว โดยจะรื้อฟื้นให้นึกออก และค่อยๆ นำเข้าสู่บทเรียน เน้นแสดงให้เห็นภาพเพื่อให้เข้าใจ อาจารย์มีเทคนิคการสอนการจำที่ไม่น่าเบื่อ เล่นมุกบ้าง อาจารย์พยายามย้ำเรื่องความละเอียดความรอบคอบ โดยเฉพาะการทำงานซึ่งต้องเป็นระเบียบ

จากความเห็นของนักเรียนมีคำสำคัญที่แสดงถึงวิธีสอนของครูตามการรับรู้ของนักเรียนดังนี้

การสอนที่เน้นความเข้าใจ การทำให้เราคิดตาม การใช้ PPT และเขียนเพิ่มเติม การมีมุกตลก ๆ ให้ไม่เบื่อ การกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้เรียน การใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิดก่อนด้วยตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน

การใช้เอกสารประกอบการสอน การใช้ตัวอย่างที่เห็นจริงประกอบคำอธิบาย การเริ่มสอนจากความรู้พื้นฐานที่เราทราบอยู่แล้ว การเน้นการใช้ภาพเพื่อให้เข้าใจ การสอนเทคนิคการสอนการจำที่ไม่น่าเบื่อ การย้ำเรื่องความละเอียดความรอบคอบโดยเฉพาะการทำงานซึ่งต้องเป็นระเบียบ

จากความเห็นของนักเรียนจะพบว่ามีคำที่นักเรียนใช้ตรงกับความตั้งใจในการปฏิบัติการสอนของเรารอยู่ล้วนหนึ่ง เช่น การสอนที่เน้นความเข้าใจโดยใช้ตัวอย่างที่เห็นจริง การเน้นและกระตุ้นด้วยคำถามเพื่อให้นักเรียนคิดตามและให้นักเรียนลองคิดและสรุปสาระการเรียนรู้ด้วยตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การถามตอบ การใช้เอกสารประกอบการสอน การอธิบายกระบวนการโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทเป็นสารในกลไกของปฏิกริยา การเริ่มสอนจากการทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ใหม่ การใช้ภาพประกอบการอธิบาย พร้อมๆ กับการย้ำเรื่องความละเอียดรอบคอบในการทำงาน

จากคำสำคัญที่ยกมาจากการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนพบว่าล้วนเป็นลิ่งที่เราตั้งใจปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ทั้งลิ่ง จากตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นลิ่งที่เราต้องการสื่อถึงนักเรียน ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้สามารถไปถึงนักเรียน และนักเรียนสามารถรับรู้ได้ตรงกับความตั้งใจของเรารือจะดีประสังคึกคักการจัดการเรียนรู้มากพอดับหนึ่ง และนี่คือภาพของเราที่มองผ่านนักเรียนของเรานั่นเอง

สำหรับความเห็นเกี่ยวกับความเป็นครูตามการรับรู้ของนักเรียน “ความเป็นครูของอาจารย์.....ในที่สุดของนักเรียนคืออะไร สิ่งนั้นลั่งผลอะไรกับตัวนักเรียนบ้าง มีตัวอย่างใหม่”

ตัวอย่าง “ความเป็นครู” ตามการรับรู้ของนักเรียน

คนที่ ๑ อาจารย์เป็นครูที่มีความตั้งใจในการสอน อย่างให้นักเรียนคิดเป็นทำเป็นได้ในสิ่งที่ดีที่สุด ให้นักเรียนมีความรู้ทั้งในและนอกห้อง รวมทั้งความเข้มงวดที่ทำให้นักเรียนเป็นคนมีระเบียบ มีความรับผิดชอบซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นการส่งผลดีต่อนักเรียนทุกคนทั้งหมด แต่บางทีก็มีความรู้สึกว่าอาจารย์ยึดติดกับหลักการของตนเองมากเกินไปทำให้มองหรือยอมรับลิ้ง/แนวทางอื่น รวมทั้งยังมั่นใจในตนเองมากซึ่งอาจทำให้เป็นการมองข้ามข้อบกพร่องของตนและไม่ปรับปรุง

คนที่ ๒ อาจารย์เป็นครูที่น่าเคารพ มีความเป็นธรรม ไม่เพียงแต่สอนให้นักเรียนมีความรู้แต่อาจารย์ยังสอนให้มีคุณธรรมระเบียบวินัย ทำให้ทำงานเป็นระเบียบ ไม่ใช่แค่ล่งๆ ไปได้คิดเองไม่ลอกเพื่อน สามารถออกความคิดเห็นได้ อาจารย์ไม่กำหนดขอบเขตความคิด มีความเป็นกันเองพอกควร (หมายถึงสามาชีพอาจารย์และนักเรียน)

คนที่ ๓ อาจารย์เป็นคนที่ใจดี มีนิสัยตกลง ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเกร็ง และกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นต่างๆ อาจารย์ยังสอนให้มั่นในในตนเอง เช่น ตอนที่คุณญี่ปุ่นมาอาจารย์ก็สอนให้กล้าพูด กล้าแสดงออก ไม่ต้องอาย อาจารย์เป็นคนที่มีระบบในการคิดซึ่งทำให้นักเรียนคิดตามอย่างเป็นระบบ อีกทั้งอาจารย์ยังเป็นคนที่มีระเบียบทาให้นักเรียนทำงานอย่างเป็นระเบียบตามทำให้เป็นประโยชน์กับนักเรียนในอนาคต

คนที่ ๔ อาจารย์เป็นอาจารย์ที่มีเหตุผลมากๆ ถ้าเราทำถูกต้องแล้วก็ไม่ต้องกลัวอะไรอาจารย์ไม่กำหนดความคิดที่ตายตัว สามารถพูดออกมาก แสดงความคิดเห็นโดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกหรือผิด อาจารย์เป็นอาจารย์ที่น่านับถือ และมีความเป็นครูอย่างแท้จริง

คนที่ ๕ การเอาใจใส่ในรายละเอียดของนักเรียนทุกๆ คน ทำให้นักเรียนทุกคนเป็นคนดี มีความรู้ มีความรับผิดชอบ ทำให้ผมมีความเป็นระเบียบในการทำงานมากขึ้น ได้รับความรู้หลากหลายด้าน เช่น โจทย์ ๑ ข้อ แต่สอนวิธีทำหลายวิธี เพื่อให้เราไปปรับใช้ตามความถนัด

จากตัวอย่างความเป็นครูตามการรับรู้ของนักเรียนมีคำสำคัญที่แสดงลักษณะความเป็นครูดังนี้ การตั้งใจในการสอน การทำให้นักเรียนเป็นคนมีระเบียบ การเป็นผู้มีความรับผิดชอบ การมีความเป็นธรรม การสอนให้มีคุณธรรมระเบียบวินัยและการทำให้นักเรียนทำงานเป็นระเบียบ การไม่กำหนดขอบเขตความคิด การมีความเป็นกันเอง การมีนิสัยตกลง การสอนให้นักเรียนมีความมั่นในในตนเอง การเป็นคนที่มีระเบียบ การเป็นคนมีเหตุผล การเอาใจใส่ในรายละเอียดของนักเรียนทุกๆ คน

เมื่อพิจารณาจากรายบอร์นคูร์ พ.ศ. ๒๕๓๙ จะพบว่าคำสำคัญที่นักเรียนเขียนเกี่ยวกับความเป็นครูประภากูญในจากรายบอร์นคูร์ เช่น เอาใจใส่ช่วยเหลือ ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน แก่คิชช์ สร้างเสริมความรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้แก่คิชช์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับคำที่ปรากฏในจากรายของคูร์ พ.ศ. ๒๕๓๙

แสดงว่า ความเป็นครูตามการรับรู้ของนักเรียนสอดคล้องกับจากรายบอร์นคูร์ พ.ศ. ๒๕๓๙ ในฐานะที่เราตั้งใจและทุ่มเทปฏิบัติการสอนเพื่อนักเรียนและนักเรียนสามารถรับรู้และเข้าใจได้ถึงพฤติกรรมดังกล่าวอย่างแน่ความภาคภูมิใจมาสู่คูร์ดังกล่าว และเชื่อได้ว่าจะเป็นกำลังใจให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุขต่อไป ท่านล่ำมีความเป็นครูตามการรับรู้ของนักเรียนของท่านมากน้อยแค่ไหน

รายการอ้างอิง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์. (๒๕๕๗). ข้อบังคับครุสภากว่าด้วยจากรายบอร์นของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕. คู่มือการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพในสถานศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๒). กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์.
พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๔๒). กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์.
รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), สำนักงาน. (๒๕๔๗). พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติพ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕.
กรุงเทพมหานคร: บริษัทวารสารกราฟฟิค.

ผู้เขียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลันติ ศรีประเสริฐ อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมหิดล กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐
อีเมล: santi_cud@hotmail.com